

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 5. Vigilantius. Errores ejus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum IV. dicio extremo, & Resurrectione, M
A. C. 405. rio quoque, & Alexandro misit.

§. V.

Vigilantius. Errores ejus.

Sanctus Hieronymus ejusdem Sifm
 Monachi opera Tractatum suum co
 tra Vigilantium Ripario, & Desider
 in *Vigil. c. 2.* Presbyteris, rogatus transmissit. Vig
 Gennad. de *lantius* Nazione Gallus ex Civitate Con
 Script. *venensi* migravit in Hispaniam, ibique
 primum vini mercator, deinde Presby
 ter Ecclesiæ Barcenonensis fuit. Con
 cere licet, ibi eum notum factum fuisse
 Paul. ep. 1. S. Paulino, qui in suis Epistolis de
 al. 5. Sup. 1. tanquam amico mentionem facit, qu
 XIX. n. 56. etiam in Palæstinam proficiscen
 Hier. ep. 13. S. Hieronymo per litteras commendavit
 ad Paul. in *Vigil. c. 4.* illuc quippe Vigilantius se contulit, &
 Ep. 75. & 53. aliquamdiu Jerosolymæ moratus est. Illo
 quo terra contremuit anno 394. ibi erat.
 Inde in Ægyptum, & in alias Regiones
 divertit, cœpitque errores docere. Ipsum
 S. Hieronymum aggressus est, accusans,
 quod Origenista esset, quia eum Orige
 nis Libros legentem viderat. S. Hiero
 nymus hac de causa circa annum 397.
 ad eum scripsit, rationem reddens, ideo
 tantum Origenem se legere, ut, quæ bo
 na ejus libris inessent, disceret, monet
 que Vigilantium, e re sua facturum, si
 vel

ep. 75.

vel Fidei veritatem doceri se pateretur, ^{Sæculum V.}
vel sileret. ^{A. C. 405.}

Post septem ferme annos, & circa
annum 404; Riparius Presbyter ad S. Hie- ^{in Vigil. c. 4.}
ronymum perscripsit, Vigilantium rur-
sus de Doctrina Fidei scriptitare, eum
Reliquiis Martyrum, & Vigiliis in Ec-
clesiis agi solitis adversari. S. Hierony- ^{ep. 53. ad}
mus ei summatim respondit, subjungens, ^{Ripar.}
si sibi Vigilantii Liber mitteretur, fufius
respondurum. Hunc ergo Librum mi-
serunt. Sisinnio, quem S. Exuperius mi-
serat, Presbyteri Riparius, & Desiderius
etiam Vigilantii librum deferendum de-
derunt, quo perlecto S. Hieronymus re-
spondit dictione vehementi in Tractatu, ^{in Vigil. c. 2.}
quem una nocte dictavit, quod Sisinnius
profectionem in Ægyptum accelerare
cogeretur.

S. Hieronymus in eo refutat omnes
errores Vigilantii, quem Joviniani Hæ-
retici Successorem appellat, quia is quo-
que Professionem Continentiæ damna-
verat. Vigilantius Honorem Reliquiis
Martyrum exhibitum rejiciebat, illosque,
qui eas colerent, Cinerarios, & Idolola-
tras vocabat. (*) In Meridie Cereos
ad Martyres honorandos accendere, ipsi
Paga-

(*) Ecce! hæc ipsissima sunt, quæ Interpres
Protestans in suis Notis nobis Catholicis obji-
cit. Bonum! quod hæ objectiones Vigilantii,
Hæretici, calumniis ita similes sint, ut ova ovio.

Sæculum V. Pagana superstitio erat. Dicebat, A. C. 405.

mortem inter vivos & mortuos orationis Communionem esse non posse, Titulum Libri Apocryphi Esdræ allegans. 4. Esd. 7. 45. Dicebat etiam, Miracula, quæ ad pulchra Martyrum fiebant, solum delictum Gratia fieri. (**) Vigiliis

(*) Interim notandum, Vigilantium ab unitate Jesu Christi Ecclesia pro Hæretico fuisse habitum. Libri IV. Esdræ verba hæc sunt: *Tu enim nemo poterit salvare eum, qui perit, & que demergere, qui vicit.* Hæc de Cælo Inferno intellecta verissima sunt, at contra doctrinam Catholicam nihil probant.

(**) Id pro illo saltem tempore posset excusari in sensu bono juxta illud S. Gregorii homil. 10. in Evangel. ex S. Paulo: *Infideles vero, quia uti ratione nesciebant, ad cognoscendum Dominum non per vocem, sed per signa perducuntur.* Unde etiam per Paulum dicitur; *Prophetiæ Fidelibus datæ sunt, non Infidelibus, Signa autem Infidelibus non Fidelibus.* Quia & illis Prophetiæ tanquam Fidelibus non Infidelibus, & istis Signa tanquam Infidelibus, non Fidelibus data sunt. Ceterum hoc Vigilantii Testimonium contra Protestantum plurimum valet, siue Deus ea patrauerit Miracula ad demonstrandam Religionis Catholicæ Veritatem, siue ut ostenderet, quam gratum esset, Sanctis suis Honorem exhiberi, vel denique ut manifestaret, preces Hominum ad Sanctos Cælestes, & Sanctorum in Cælo ad se pro viris Clientibus directas, esse utilissimas.

que publicas in Ecclesiis, excepta sola ^{Sæculum V.} Nocte Paschali, damnabat, volebatque, ^{A. C. 405.} ut *Alleluja* illa sola die cantaretur. Reprehendebat consuetudinem, quod aliqui Eleemosinas Jerosolymam mitterent, aut Paternam Hæreditatem venderent, ut pecunias inter pauperes distribuerent, dicens, præstare Patrimonium servare, & redditus inopibus communicare. Generatim vitam Monasticam damnabat, quod ipsius opinione hoc vitæ Genus proximis esset inutile. Hi Vigilantii errores fuere, quibus non nulli etiam ex Episcopis infecti. Illud imprimis placebat, quod continentia damnaretur, obtendebant enim, Præceptum istud fornicandi causam esse. Nullum, nisi uxorem haberet, ordinabant Diaconum. Conjectura est, Vigilantii Sectatores ansam dedisse, ut Hispaniæ Episcopi S. Siricium Papam, & Episcopi Galliæ S. Innocentium consulerent.

§. VI.

S. Hieronymi Liber contra Vigilantium.

Sanctus Hieronymus ad hunc Articulum respondet: *Male ergo faciunt Ecclesiæ Orientis, Ægypti, & Sedes Apostolica, quæ Clericos ordinant Virgines, aut continentes, aut qui, si uxores habeant,*

Hist. Eccles. Tom. V.

Cc

mari-